

Posudek oponenta diplomové práce: *Fenomén zneužívání léků – otázka hodnoty zdraví ve výchově dětí*

Autor: Jitka Bartošková

Diplomová práce studentky Jitky Bartoškové s názvem „**Fenomén zneužívání léků – otázka hodnoty zdraví ve výchově dětí**“, předložená v rámci studia oboru Etika v sociální práci na Katedře etiky, psychologie a charitativní práce, dle mého názoru nespĺňuje plně požadavky kladené na tento stupeň kvalifikační práce.

Kromě méně závažných nedostatků formálního charakteru, kupříkladu nesoulad české a anglické verze abstraktu v některých pasážích, absence anglického názvu práce, špatný název katedry, časté členění textu do velmi krátkých odstavců, nesystémově nahodilé velikosti písma nadpisů apod., považuji za závažný nedostatek malý rozsah práce 63 stran (s. 6-69). To by nemuselo být automaticky diskvalifikujícím faktorem, pokud by práce jinak byla obsahově kvalitní. Zatímco praktickou část, kvantitativní výzkum mezi mládeží, považuji za uspokojivou a využitelnou pro účel práce, teoretická část (s. 9-37) čítající pouhých 29 stran je zásadně poddimenzovaná a neuvádí uspokojivě do daného tématu.

Autorka v úvodu vůbec nepředstavuje praktickou část práce – výzkum, ani jeho souvislost s tématem práce či zda poslouží ke splnění cílů práce, mimochodem stanovených velmi vágně (např. „*poukázat na problematiku zneužívání léků v současné době*“). I když práce na první pohled vypadá, že je opatřena dostatkem relevantní literatury a zdrojů, při bližším zkoumání zjistíme, že celé dlouhé pasáže teoretické části jsou vysoce poplatné jednomu či dvěma (zpravidla internetovým) zdrojům (kupř. s. 25-37, či s. 10-17).

Tři části teoretické části práce (Zdraví, Hodnoty, Léky) považuji v zásadě za neprovázané a hlouběji nesouvisející, ani v závěru práce nevyplyne hlubší souvislost témat. Kapitola Hodnoty, která je omezená pouze na psychologii hodnot není nijak hlouběji ani v závěru práce propojena s tématem práce. O etické (ale ani psychologické) dimenzi v práci se nedá hovořit, autorka přebírá jen nekriticky jakési apely a doporučení z internetových manuálů k tématu zneužívání léků, kupříkladu *Metodiky prevence ve školním prostředí*, což ovšem není možné nazvat etickou reflexí. Některá témata, zejména lékařské postupy, nejsou podle mého názoru vůbec relevantní k tématu takto pojaté práce (př. s. 33 „*V případě užívání sedativ by neměly být pacientovi podávány benzodiazepiny déle než jeden měsíc, aby se předešlo vleklým obtížím při*

*jejich vysazování. Úzkost lze mírnit kognitivně-behaviorální psychoterapií, fyzickou aktivitou, relaxačními technikami a zvládnutím relevantních sociálních či pracovních dovedností“). Závěr je poté jakýmsi esejem, kde se autorka vůbec nezaměřuje na případné splnění cílů práce. Není mi zřejmá přítomnost některých příloh, u kterých chápu jejich vypovídací hodnotu, ovšem nikoli již jejich provázanost s tématem práce, takže je chápu spíše jen jako pokus o umělé a nesmyslné navyšování počtu stran (Výdaje zdravotních pojišťoven na léky na nervový systém, Nešporův text *Braní léku jako meditace*).*

Téma práce má podle mého názoru potenciál jak ve svém obecném rozměru – otázka zdraví jako hodnoty, jejího vnímání a vývoje v kontextu společenském i osobním, tak v aspektu specifického rizikového fenoménu zneužívání léků. Ovšem stávající zpracování práce považuji jak z hlediska teoreticko-empirického zpracování tématu, tak z hlediska etických východisek a závěrů za vysoce neuspokojivé.

Práci z uvedených důvodů **n e d o p o r u č u j i** k obhájení.

V Českých Budějovicích dne 6. 5. 2013

Roman Míčka